

[Justitsministeren.]

som heldigvis er af en ganske anden Karakter — og ogsaa Form — end den første, der er tilgaaet Rigsdagen, med Justitsministeriets Bemærkninger naturligvis vil blive tilstillet det Udvalg, der bliver nedsat, saavel som andet Materiale, der maatte fremkomme.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Elgaard, var meget ked af disse evindelige Ændringer i Retsplejeloven og mente, at det var særdeles uheldigt — og det gjaldt jo navnlig den nuværende Justitsminister med hans ubetvingelige Reformtrang —, at denne nuværende Justitsminister ustandselig pillede ved denne Retsplejelov. Jeg har altid paa Fornemelsen, at det ærede Medlem Hr. Elgaard har Uret, men helt sikker kan man jo ikke være, og derfor lod jeg Spørgsmaalet undersøge i Justitsministeriet i Gaar. Resultatet, som er meget interessant, og som jeg derfor naturligvis skal lade tilflyde Udvalget, viser, at der af Ændringer i Retsplejeloven er gennemført i alt under Justitsminister Zahle 11, under Justitsminister Rytter 13 og under Justitsminister Steincke 7. Heraf er i Hovedsagen, saa vidt det kan ses af Motiverne, uden Foranledning af Retsplejeudvalg og Kommissioner gennemført: af Justitsminister Zahle 7, af Justitsminister Rytter 9 og af Justitsminister Steincke 4. Det ærede Medlem vil se, at jeg er en fuldkommen Sinke med Hensyn til Reformiver i Forhold til hans egen højt-ærede og elskede Justitsminister Rytter, der oven i Købet har den i denne Forbindelse store Fordel tillige at være Retspræsident. Men efter den Voldsomhed, hvormed det i øvrigt umaadelig besindige Medlem Hr. Elgaard vendte sig imod denne Reformiver, vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Ligger der bag hans Udtalelser i denne Henseende noget Ønske om at faa Retsplejeudvalget ophævet for at undgaa denne voldsomme Reformiver? I saa Fald vil jeg naturligvis være villig til at overveje dette Ønske som alle Ønsker, der fremkommer fra dette besindige Medlem af den høje Rigsdag. Hvis det ærede Medlem, naar han faar Ordet, ønsker et bestemt Svar om min Stilling hertil, skal han ogsaa faa det.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel rejste det Spørgsmaal, om ikke Domstolene og Sagførerraadet kunde nægte at udpege Medlemmer til Appelretten. Jeg havde ikke tænkt mig, at den ærede Ordfører for de Konservative netop skulde komme ind paa det Problem under Forhandlingerne paa Rigsdagen, men jeg har ikke noget imod at

sige et Par Ord om det. Det er maaske naturligt, at det ærede Medlem som tidligere Landsdommer vilde forsvare de Trusler om Sabotage og Strejke, der har været fremsat, men de er nu ikke forsvarlige. Det er ikke forsvarligt — og i saa Henseende kan jeg henvise til min Pjece Side 20 —, naar selve Højesterets Præsident betragter Sabotage som ensbetydende med retsstridig Optræden. Jeg følger til i Pjecen, og jeg kan ikke vælge bedre Ord nu:

„Tænk blot, hvorledes Forholdet vilde blive i Samarbejde mellem Domstole og Regering, Regering eller Rigsdag o. s. v., hvis enhver Optræden, der ikke var ligefrem retsstridig, var forhandlingsmæssigt og parlamentarisk tilladelig“.

Jeg synes ikke, at den ærede Ordfører for de Konservative, specielt for de Konservative, skulde drage den Art Problemer ind i Debatten, thi mig forekommer det utænkeligt, at Domstole og Sagførerraad, der er et ved Retsplejeloven, jfr. § 140, indrettet offentligt Organ, skulde nægte at rette sig efter en af Rigsdagen vedtaget Lov. Jeg tror ikke, nogen Justitsminister vil have Vanskeligheder ved at finde Dommere og Sagførere, der er rede til at indtræde, naar Rigsdagen har vedtaget Loven. Jeg synes, at mit Syn herpaa er betydeligt værdigere over for Dommerstanden end det, der er gjort gældende fra anden Side, hvor man opfordrer til Sabotage over for Lovgivningsmagten.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard spurgte, om det kunde forenes med Retsplejelovens § 125, at en Sagfører blev Dommer i Appelretten. Jo, det kan det jo nok, for saa vidt som Retsplejeloven ikke er nogen Grundlov og den anførte Bestemmelse, hvis almindelige Værdi ingen vil bestride, modificeres ved den foreslaaede nye Regel i § 1, for saa vidt dette særlige Forhold angaar. Det er jo en almindelig Lovfortolkning.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, hvem jeg i øvrigt ogsaa har Grund til at takke for adskillige Udtalelser, mente, at Anklagemyndigheden ogsaa burde kunne drages til Ansvar for Appelretten. Det maa dog formentlig bero paa en Misforstaaelse. Anklagemyndighedens Repræsentanter er alle almindelige Tjenestemænd, underkastede Tjenestemandslovens Disciplinærregler og frit afsættelige. Vil man klage over en Statsadvokat, maa man klage til Rigsadvokaten, vil man klage over Rigsadvokaten, maa man klage til Ministeren, vil man klage over Ministeren, ved man nok, hvor man skal gaa hen, og desuden faar vi antagelig snart en Ministeransvarligheds-